

**Az új Pp. jogértelmezési kérdéseivel foglalkozó konzultációs testület
2018. szeptember 7-én tartott ülésén
elfogadott állásfoglalások**

46.

I. A jogi képviselővel eljáró fél a tárgyalás berekesztésére vonatkozó figyelmeztetés után az adott tárgyalási napon felmerült költségeit az általa korábban elektronikus úton beadott nyomtatvány mellékleteként papír alapon is előterjesztheti vagy jegyzőkönyvbe mondhatja.

II. A jogi képviselő nélkül eljáró felet ez a lehetőség attól függetlenül megilleti, hogy megelőzően a felmerült költségeit nyomtatvány felhasználásával vagy anélkül számította fel.

A Pp. 81. § (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A költségjegyzéket a jogi képviselővel eljáró fél a Pp. 605. § (1) bekezdése, illetve az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján elektronikus úton terjesztheti elő, figyelemmel arra, hogy a költségjegyzék olyan okirat, amelynek bírósághoz történő benyújtása a hivatkozott szabályok szerint elektronikusan történhet.

A gyakorlatban kérdésként vetődött fel, hogy az utolsó tárgyaláson felmerült perköltség felszámítása miként történhet. Az egyik álláspont szerint a jogi képviselővel eljáró fél ilyen esetben is kizárólag elektronikus úton nyújthatja be költségjegyzékét a tárgyalás berekesztésére történt figyelmeztetés és a határozathirdetés közötti időszakban, a másik álláspont szerint a költségek felszámítására a tárgyaláson is lehetőség van.

A Pp. 81. § (3) bekezdése szerint a fél a felszámítását legkésőbb a tárgyalás berekesztéséig, ennek hiányában az eljárást befejező határozat meghozataláig terjesztheti elő. A konzultációs testület álláspontja szerint az idézett rendelkezésből az következik, hogy ebben az esetben a tárgyalás folyamán – még a berekesztést megelőzően – mód van a tárgyaláson felmerült költségek felszámítására is. Ennek formája lehet a költségjegyzék papír alapú előterjesztése, vagy a felszámított költségek jegyzőkönyvbe mondása is. Ez a jogértelmezés koherens a Pp. 3. §-ában nevesített perkonzentráció elvével, illetve a 81. § (3) bekezdésének főszabályával is, amely szerint önmagában a felszámítás vagy annak igazolása miatt a tárgyalás elhalasztásának nincs helye.

Tekintettel arra, hogy a Pp. kizárólag a jogi képviselővel eljáró felet kötelezi a felszámítás költségjegyzéken történő előterjesztésére, a jogi képviselő nélkül eljáró fél költségeit költségjegyzéken, de választása szerint anélkül is előterjesztheti. A jogi képviselő nélkül eljáró felet ez a lehetőség attól függetlenül megilleti, hogy megelőzően a felmerült költségeit nyomtatvány felhasználásával vagy anélkül számította fel.

[Pp. 81. § (3) és (5) bek., 605. §, E-kapcsolattartási tv. 9. § (1) bek. b) pont]

47.

I. A megállapítás iránti kereseti kérelem megfelel a határozott kereseti kérelemmel szemben támasztott követelményeknek, ha a kereseti kérelem kétséget kizáróan, további értelmezést nem igénylő módon tartalmazza, hogy a felperes az alperessel szemben milyen tartalmú jogvédelmet kér, és ennek érdekében milyen tartalmú ítéleti rendelkezést kíván a bíróságtól.

II. Ha a keresetlevél sem a megállapítás iránti kereseti kérelemben, sem a további részeiben nem tartalmazza az érvényesíteni kívánt jogot megalapozó tényeket, a keresetlevél visszautasításának van helye.

A kereseti kérelem kötelező tartalmi elemeit a Pp. 170. §-a határozza meg. A 170. § (2) bekezdés *a)* pontja szerint a keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni a bíróság ítéleti rendelkezésére irányuló határozott kereseti kérelmet. A Pp. törvényjavaslatához fűzött miniszteri indokolás szerint a kereseti kérelem akkor kellően határozott, ha a felperes a kereseti kérelemben kétséget kizáró, további értelmezést nem igénylő módon meghatározza, hogy az alperessel szemben milyen tartalmú jogvédelmet – megállapítást, marasztalást vagy jogalakítást – kér és ennek érdekében milyen tartalmú ítéleti rendelkezést, döntést kíván a bíróságtól. Következésképpen a kereseti kérelmet úgy kell a felperesnek előterjeszteni, hogy a kereset alapossága esetén azzal egyező tartalmú ítéleti rendelkező rész vagy bírósági meghagyás legyen hozható.

A kereseti kérelem határozottságával összefüggésben megfogalmazott feltételek nem azonosíthatók azonban azzal a követelménnyel, hogy a bíróság a kereseti kérelem egyszerű átemelésével, vagy annak tükörszerű átfordításával hozhassa meg a döntését. A jogvédelmi igény azonosíthatósága, valamint a kereseti kérelem alapján meghozható döntés azonosítása azt jelenti, hogy a bíróság számára egyértelmű a megszövegezendő rendelkező rész tartalma. Az érvényesíthető jogot megalapozó tények, az ítéleti rendelkezéssel érintett részletkérdések (így például az ingatlan pontos helyrajzi száma, az eladó születési dátuma, a végrendelet kelte) a keresetlevél más részeiből is kiolvashatók. Ez utóbbi adatok nem közvetlenül a megszövegezendő döntés tartalmához, hanem annak ténybeli megalapozásához, illetve az ahhoz köthető jogkövetkezmények – így például ingatlan-nyilvántartási vagy más hatósági bejegyzés – kiváltásához, vagy a per tárgyának önmagában a rendelkező rész alapján történő kétséget kizáró beazonosíthatóságához szükségesek.

Ha viszont a keresetlevél sem a megállapítás iránti kereseti kérelemben, sem a további részeiben nem tartalmazza az érvényesíteni kívánt jogot megalapozó tényeket, a bíróság a keresetlevelet a Pp. 170. § (2) bekezdés *c)* pontjára utalással a 176. § (1) bekezdés *j)* pontja alapján – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – visszautasítja.

[Pp. 170. § (2) bek. *a)* és *c)* pont, 176. § (1) bek. *j)* pont]

48.

A keresetlevél közlése után az alperes írásban előterjesztett, a bíróság illetékességének hiányával kapcsolatos hivatkozása (eljárási kifogása) alaki védekezésnek (írásbeli ellenkérelemnek) minősül, ami akkor is kizárja a bírósági meghagyás kibocsátását, ha megalapozatlan.

A Pp. 179. § (1) bekezdése alapján a bíróság a perfelvételre alkalmas keresetlevél kézbesítésével egyidejűleg felhívja az alperest az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére. A perfelvételi iratnak minősülő írásbeli ellenkérelem előterjesztése minden ügyben kötelező. Az írásbeli ellenkérelem részletes tartalmi elemeit a Pp. 199. § tartalmazza. A régi Pp. 139. §-nak megfelelően ellenkérelemnek kell(ett) tekinteni az eljárás megszüntetésére irányuló alaki védekezést és a keresettel szembeni érdemi védekezést. Érdemben ezen a Pp. sem változtat, azonban az ellenkérelem érdemi részét két részre bontja, az alaki és érdemi védekezésre.

Alaki védekezés esetén az írásbeli ellenkérelem érdemi részében fel kell tüntetni az eljárás megszüntetésére alapot adó okot, az azt megalapozó jogszabályhelyet és tényeket, továbbá a bizonyítékok körét [Pp. 199. § (2) bekezdés *a*) pont].

A törvényi szabályozásból következően a keresetlevél közlése után az alperes írásban előterjesztett, a bíróság illetékességének hiányával kapcsolatos hivatkozása alaki védekezésnek (írásbeli ellenkérelemnek) minősül.

Ha az alperes a Pp. 199. § (2) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontja alapján illetékességi kifogást terjeszt elő, egyszersmind az eljárás megszüntetését is kérnie kell. Ha az alperes hivatkozása a Pp. 240. § (1) bekezdés *e*) pontjában foglalt feltételeknek megfelel – vagyis az ügy más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozik, a jogszabályi kivételektől eltekintve –, a bíróság az eljárás megszüntetésével egyidejűleg elrendeli az ügy iratainak a kizárólagosan illetékes bírósághoz való áttételét. Bírósági meghagyás kibocsátásának akkor sincs helye, ha az alaki védekezés nem alapos.

[Pp. 179. § (1) bek., 181. § (1) bek., 199. §, 240. §]

49.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozott egyezséget jóváhagyó vagy megtagadó végzés ellen fellebbezésnek van helye.

A Pp. 364. §-a értelmében – a fellebbezésre vonatkozó XXVII. Fejezet eltérő rendelkezése hiányában – a másodfokú eljárásban az elsőfokú eljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Ennek következtében lehetőség van arra, hogy a másodfokú bíróság amennyiben a felek – másodfokú eljárás során kötött – egyezsége megfelel a jogszabályoknak, azt a Pp. 239. § (1) bekezdése alapján végzéssel jóváhagyja, ellenkező esetben a jóváhagyást megtagadja és az eljárást folytassa. A Pp. 239. § (2) bekezdése szerint az egyezséget jóváhagyó vagy azt megtagadó végzés ellen külön fellebbezésnek van helye.

A Pp. 365. § (2) bekezdés *c)* pontja szerint fellebbezésnek van helye a másodfokú bíróság olyan végzése ellen, amellyel szemben az elsőfokú eljárás szabályai szerint külön fellebbezésnek lenne helye.

A hivatkozott jogszabályhelyek egybevetéséből az következik, hogy ha a másodfokú eljárás során kötik meg a peres felek az egyezséget, annak jogszabályi feltételeit az elsőfokú bíróság még nem vizsgálhatta, mert az az elsőfokú eljárásban nem merült fel, így a másodfokú bíróság az egyezséget jóváhagyó/megtagadó végzését nyilvánvalóan az elsőfokú eljárás szabályai szerint hozza meg. A másodfokú eljárásban kötött egyezség jóváhagyása során fel sem merülhet, hogy a másodfokú bíróság a döntésével az elsőfokú bíróság határozatát bírálná felül.

Ezért a másodfokú eljárás során megkötött egyezséget jóváhagyó vagy azt megtagadó végzések fellebbezéssel támadhatók.

Ezt a megállapítást nem rontja le a Pp. 385. § (1) bekezdése sem, ugyanis az egyezséget jóváhagyó végzésnek csupán jogkövetkezménye az a másodfokú bíróság részéről tett megállapítás, hogy az elsőfokú bíróság ítélete – abban a részében, amelyre az egyezség vonatkozik – hatályát veszti.

[Pp. 239. § (1)-(2) bek., 364. §, 365. § (2) bek. *c)* pont, Pp. 385. § (1) bek.]

50.

A perindítást megelőzően, illetve a polgári per folyamán kötött egyezséget jóváhagyó végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

A felek a perindítást megelőzően (Pp. 167 - 168. §§), illetve a polgári per bármely szakaszában (Pp. 238 - 239. §§) egyezséget köthetnek egymással. A bíróság által jóváhagyott egyezésnek ugyanaz a hatálya, mint az ítéletnek [Pp. 239. § (3) bekezdés].

A Pp. 406. § (1) bekezdése a jogerős ítélet, az ügy érdemében hozott jogerős végzés, valamint egyéb, a Pp. 406. § (2) bekezdésében nevesített végzések ellen biztosítja a felülvizsgálat lehetőségét.

A törvény rendszertani értelmezése alapján megállapítható, hogy a Pp. – az ítélet mellett – az ítélet hatályával rendelkező határozatok ellen nem kívánja lehetővé tenni a felülvizsgálati kérelem előterjesztését. A rendkívüli perorvoslatok közül ugyanis a perújítás esetében a perújítással támadható határozatok körében a jogerős ítélet mellett kifejezetten megjelöli az ítélet hatályával rendelkező határozatokat is (Pp. 393. §), a felülvizsgálat szabályai között azonban az ítélet hatályú határozatokat nem említi. Ez arra utal, hogy a Pp. a perújítási kérelem előterjesztését az ítélet és az ítélet hatályú határozatok ellen egyaránt lehetővé kívánja tenni, a felülvizsgálat lehetőségét viszont az ítélet hatályával rendelkező határozatok ellen nem kívánja biztosítani. Abból tehát, hogy a jóváhagyott egyezés hatálya azonos az ítéletével, az egyezséget jóváhagyó végzés elleni felülvizsgálat lehetősége nem következik.

Ezen túlmenően hangsúlyozandó, hogy a Pp. különbséget tesz az érdemi és az ügy érdemében hozott végzések között. Ez utóbbiak az ügy tárgyát képező kérdést érdemben végleges jelleggel lezáró végzéseket jelentik. A polgári perben a bíróság a per érdemében a Pp. 340. § *b)* pontja szerint mindig ítélettel dönt, végzéssel a 340. § *c)* pontja értelmében az egyéb kérdésekről rendelkezik. A bíróság az egyezséget jóváhagyó végzéssel nem dönti el érdemben a felek jogvitáját, az érdemi anyagi jogi kérdésekről ugyanis a felek maguk rendelkeznek az egyezésükben. A bíróság a jóváhagyás során csupán az egyezés jogszabályoknak való megfelelést vizsgálja, ennek megfelelően a jóváhagyás az egyezés tudomásul vételét jelenti és a jogerőhatást keletkezteti. Következésképpen az egyezséget jóváhagyó végzés nem tartozik az ügy érdemében hozott végzések körébe sem. Az ügy érdemében hozott végzés alatt a Pp. fogalomrendszerében is a régi Pp. alkalmazásában kialakított egységes jogértelmezésnek megfelelően a nemperes eljárásokban hozott, a nemperes eljárás tárgyát képező kérdést a bíróság által érdemben végleges jelleggel lezáró határozatokat kell érteni.

Mindamellet az egyezséget jóváhagyó végzés a Pp. 406. § (2) bekezdésének taxatív felsorolásában sem szerepel.

A perindítást megelőzően, illetve a polgári per során kötött egyezséget jóváhagyó végzés ellen ezért felülvizsgálatnak nincs helye.

[Pp. 340. § *b-c)* pont, 406. § (1)-(2) bek.]

51.

A házassági bontóperben, a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése iránti perekben, ha a felperes gyermektartásdíj megfizetésére is kéri kötelezni az alperest, bírósági meghagyás a kereset tartásdíjra irányuló részére sem bocsátható ki.

A Pp. XXXI. Fejezete az egyes személyi állapottal kapcsolatos perek részletes szabályai előtt meghatározza a személyi állapotot érintő perek gyűjtőfogalmát és azokat a közös eljárási szabályokat, amelyek valamennyi személyi állapottal kapcsolatos per esetében eltérést jelentenek a törvény általános részében foglalt szabályoktól.

A személyi állapotot érintő perek közé tartoznak – többek között – a házassági perek és a szülői felügyelettel kapcsolatos perek (Pp. 429. §). A házassági bontóper házassági pernek minősül [Pp. 453. § (1) bek.]. A szülői felügyelettel kapcsolatos perekben a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, valamint a szülői felügyelet megszüntetése és a visszaállítása iránt indított pert kell érteni (Pp. 472. §).

A Pp. 455. §-a meghatározza a házasság felbontása iránti keresettel összekapcsolható – többek között – a házastársak gyermekének tartására, a gyermeket érintő szülői felügyelet gyakorlásának rendezésére, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezésére vonatkozó kereseteket. A Pp. 476. §-a alapján a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, a Pp. 480. §-a szerint a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, míg a Pp. 483. §-a értelmében a szülői felügyelet megszüntetése iránti keresettel kapcsolható össze a gyermek tartása iránti kereset.

Az elsőfokú eljárás általános szabályai szerint a bírósági meghagyás kibocsátása az írásbeli ellenkérelem elmulasztásának következménye. A jogalkotó e jogintézmény alkalmazását a személyi állapottal kapcsolatos perek céljára és a személyi állapottal kapcsolatos jogviszonyok rendezéséhez fűződő társadalmi érdekre tekintettel nem tartotta indokoltnak. A személyi állapotot érintő perekben ezért nincs helye bírósági meghagyás kibocsátásának [Pp. 432. § (1) bek. *d*) pont].

A törvényi szabályozásból következően ezekben a perekben az alperes írásbeli ellenkérelme hiányában sincs helye az érvényesített gyermektartásdíj követelésre nézve bírósági meghagyás kibocsátásának.

[Pp. 429. §, 432. § (1) bek. *d*) pont, 453. § (1) bek., 455. §, 472. §, 476. §, 480. §, 483. §]

52.

I. A bíróság a bírósági meghagyás kibocsátása során a felperes által felszámítottnál alacsonyabb összegben állapítja meg a perköltséget, ha a felperes a per tárgyának értékét tévesen határozta meg, illetve a perköltség összegét nyilvánvalóan jogszabálysértően számította fel.

II. A bíróságnak a bírósági meghagyás indokolásában az eltérés okára ki kell térnie.

A Pp. 181. § (1) bekezdése szerint a bíróság a bírósági meghagyást a közölt kereseti kérelemnek megfelelően bocsátja ki. A per tárgyát a kereseti kérelem, valamint annak a jogalapja és a ténybeli alapja adja meg együttesen. A perköltség ebből eredően nem a kereset része. A Pp. 82. § (1) bekezdése alapján ennek megfelelően a bíróság a felszámított perköltség viseléséről hivatalból köteles dönteni. Köteles továbbá a bíróság hivatalból vizsgálni a pertárgy értékét és ennek megfelelően a fizetendő perköltség mértékét is. Így abban az esetben, ha a fél által meghatározott pertárgyérték nem felel meg a jogszabályoknak, a Pp. 176. § (2) bekezdés *f)* pontja alapján hiánypótlásnak van helye, és ha a fél a bíróság által eltérően meghatározott pertárgyértékhez képest a hiányzó illetéket nem fizeti meg, úgy a keresetlevelet vissza kell utasítani.

Az előzőekből következik, hogy olyan eset nem merülhet fel, hogy a bírósági meghagyás kibocsátásakor a felszámítottnál magasabb összegben kellene, vagy lehetne a perköltséget megállapítani; a fel nem számított költséget pedig – a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján – egyébként sem lehet figyelembe venni.

Előfordulhat azonban, hogy a bíróságnak a perköltséget a fél által megállapítottnál alacsonyabb összegben kell meghatároznia. Tekintettel arra, hogy a perköltség nem része a keresetnek, valamint e tekintetben a bíróságnak hivatalból kell eljárnia, alappal vonható le az a következtetés, hogy nincs akadálya annak, hogy a bíróság a bírósági meghagyás kibocsátása során a perköltséget a felszámítottnál alacsonyabb összegben, a jogszabályoknak megfelelően állapítsa meg.

Nem támogatható ugyanis az az álláspont, amely szerint akkor, ha a fél a pertárgyértéket – tévesen – magasabb összegben határozta meg, vagy jogszabálysértő módon számított fel költséget, akkor pusztán ez okból, az ellenérdekű fél magasabb összegű perköltség megfizetésére legyen kötelezhető. Alátámasztja mindezt az is, hogy a Pp. 182. § (1) bekezdése a felperes részére is jogorvoslati lehetőséget biztosít, hiszen ha a bírósági meghagyásnak meg kellene felelnie a kereseti kérelemben foglaltaknak, akkor csak a bíróság esetleges tévedésének a lehetősége lehetne az oka annak, hogy a kérelmet előterjesztő fél is ellentmondással élhet a bírósági meghagyással szemben. Ki kell emelni e körben a Pp. 182. § (1) bekezdés harmadik fordulátát, amely kifejezetten a perköltség tekintetében ad a főszabályhoz képest egy elbírálási könnyítést.

A bírósági meghagyás kibocsátásakor ezért lehetőség van arra, hogy a bíróság a perköltség összegét a fél által tévesen felszámítottnál alacsonyabb összegben állapítsa meg. Ennek esetei azonban – figyelemmel arra, hogy a bírósági meghagyással a bíróság a keresetet nem bírálja el, csak a mulasztást szankcionálja – az ítéleti döntéshez képest korlátozottak. Eltérésre csak akkor van lehetőség, ha a fél a pertárgy értékét tévesen határozta meg, valamint akkor, ha a perköltség összegét a jogszabályoktól eltérően, azaz jogszabálysértően számította fel. Nincs mód így arra, hogy a bíróság mérlegelje a költségigény megalapozottságát vagy összezszerúságát, következésképpen eltérésnek csak jogszabálysértő költségszámítás esetében van helye (értve ez alatt azt az esetet is, ha a felperes nem csatolja a felszámításban szereplő adatok alátámasztására szolgáló okiratokat). Az eltérés okára a bíróságnak a bírósági meghagyás indokolásában ki kell térnie.

[Pp. 82. § (1) és (3) bek., 181. § (1) bek., 182. § (1) bek.]

53.

Ha a fél a formanyomtatványon benyújtott keresetlevél alapján kiadott hiánypótlási felhívásnak jogi képviselő közreműködésével úgy tesz eleget, hogy a megjelölt hiányokat formanyomtatványon teljesíti, a keresetlevél visszautasításának és további hiánypótlásnak nincs helye.

A Pp. a jogi képviselő nélkül eljáró félre – annak ellenére, hogy nem rendelkezik külön járásbírói perrendről – a XV. Fejezetében az eljárási kötelezettségei és jogai érvényesítését segítő szabályokat tartalmaz. Ezek szerint a félnek a keresetlevelét jogszabályban meghatározott, erre rendszeresített nyomtatványon kell előterjesztenie [21/2017. (XII. 22.) IM rendelet a polgári perben és a közigazgatási bírósági eljárásban alkalmazandó nyomtatványokról].

Ebből következően: a Pp. 115. §-a szerint hiánypótlásra visszaadott keresetlevelet a járásbírói eljárásban a félnek ismét formanyomtatványon kell benyújtania (CKOT 2017.11.20-21. - 40. sz. állásfoglalás); a jogi képviselő nélkül eljáró fél a Pp. 246. § (1) bekezdésében megjelölt iratait és az azokra vonatkozó hiánypótló iratait is csak a jogszabállyal rendszeresített formanyomtatványon – annak újbóli beadásával – terjesztheti elő (CKOT 2018.06.20-21. - 27. sz. állásfoglalás).

Arról viszont nem szól a Pp., hogy a jogi képviselő a meghatalmazása elektronikus úton való megküldésével egyidejűleg formanyomtatványon előterjesztheti-e a perfelvételre alkalmas keresetlevelet. Ebből azonban – minthogy a Pp. nem is tiltja azt, hogy a jogi képviselő is használja a formanyomtatványt – nem következik az, hogy a keresetlevelet hiánypótlás nélkül vissza kell utasítani akkor, ha a jogi képviselő közreműködése nélkül keresetlevelet előterjesztő fél a bíróság felhívásában megjelölt hiányokat formanyomtatványon, de már jogi képviselő útján pótolja.

A Pp. preambulumban megfogalmazott szempontokra (tisztességes eljárás, a józan észnek megfelelő jogalkalmazás) figyelemmel a Pp. 170. §-ának tartalmilag megfelelő keresetlevél „formanyomtatványi formája” miatt visszautasításnak nincs helye. A jogszabály által rendszeresített formanyomtatvány ugyanis a Pp. 170. § (1)-(3) bekezdései szerinti szerkezeti egységek szerint tagolt, a félnek az ezeken belüli tartalmi elemeket kell feltüntetnie, függetlenül attól, hogy van-e jogi képviselője. Az eltérést a jogalap, jogi érvelés és jogszabályhely kötelező megjelölésének hiánya jelentheti. Ez a hiányosság azonban a jogi képviselő bekapcsolódása után újabb hiánypótlásra nem adhat alapot.

[Pp. 170. § (1)-(3) bek.]

54.

Ha a járásbíróságra benyújtott keresetlevél az ott feltüntetett jog alapján a törvényszék, az előadott tényállításokból következő jog alapján viszont a járásbíróság hatáskörébe tartozik, a bíróság hiánypótlást rendel el, majd ennek eredményétől függően dönt abban a kérdésben, hogy szükséges-e a keresetlevél áttétele az eljárás megszüntetése mellett.

A felperesnek a Pp. 170. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján a keresetlevél záró részében fel kell tüntetnie a bíróság hatáskörét és illetékességét megalapozó tényeket és jogszabályhelyet is.

A keresetlevél hiánypótlás nélkül visszautasítható, ha a jogi képviselő által benyújtott keresetlevél nem tartalmazza a Pp. 170. § (2) bekezdés *b)* vagy *c)* pontjában foglaltakat. Arról azonban nem rendelkezik a Pp., hogy mi a „jogkövetkezménye” a kötelező tartalmi elemmé vált érvényesíteni kívánt jogi minősítés téves megjelölésének, ha az érinti a bíróság hatáskörét vagy illetékességét.

A bíróságnak a hatáskörét és az illetékességét hivatalból kell vizsgálnia. Ebből következően hivatalból veszi figyelembe a hatásköre és az illetékessége hiányát és vonja le annak jogkövetkezményét [Pp. 24. § (1) bekezdés, 30. § (2) bekezdés] akkor is, ha a felperes által helytelenül megjelölt jogszabályhely alapján a hatásköre vagy illetékessége megállapítható lenne. Ha a keresetlevél emiatt következetlen, a bíróságnak – összhangban a Pp. 2. § (1) - (2) bekezdésében meghatározott rendelkezési elvvel is – hiánypótlást kell elrendelnie a hatásköre és illetékessége tárgyában. A bíróság ennek eredményétől függően – ha szükséges – rendelkezik az eljárás megszüntetése mellett a keresetlevél áttételéről vagy a keresetlevél visszautasításáról [176. § (2) bekezdés *e)* pont].

[Pp. 2. § (1) - (2) bekezdés, 24. § (1) bekezdés, 30. § (2) bekezdés, 170. § (2) bekezdés *b)*- *c)* pont, (3) bekezdés *b)* pont, 176. § (2) bekezdés *e)* pont]

55.

A nem természetes személy felperes törvényes képviselőjének azonosító adatait akkor is fel kell tüntetni a keresetlevélben, ha a felperesnek a perben van meghatalmazott képviselője.

A Pp. 170. § (1) bekezdés *b*) pontjában írtak szerint a keresetlevél bevezető részében fel kell tüntetni a felperes azonosító adatait, valamint az alperes ismert azonosító adatait. Az „azonosító adatok” kifejezés alatt a Pp. 7. § (1) bekezdés 2. pontja a „perben eljáró” törvényes vagy szervezeti képviselő nevét és kézbesítési címét érti. Ehhez igazodóan módosította a 2017. évi CXXX. törvény (Mód.tv.) az Fmhtv. 20. § (1) bekezdését, miszerint a fizetési meghagyás iránti kérelemben 2018. január 1. napjától „a kötelezett ismert Pp. szerinti azonosító adatait” is meg kell jelölni.

A Pp. 170. § (3) bekezdés *d*) pontja a keresetlevél záró részében feltüntetni rendeli a nem természetes személy fél törvényes képviselőjeként megjelölt személy és a meghatalmazott perbeli képviseleti jogát megalapozó tényeket és jogszabályhelyeket.

A keresetlevél bevezető részében az említett két adat előírása a Pp. 230. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint azt a célt szolgálja, hogy a felek (akár már a perfelvételi tárgyalásra) szabályszerűen idézhetőek legyenek.

A másik oldalról: az alperes az írásbeli ellenkérelme bevezető részében köteles feltüntetni a keresetlevélben fel nem tüntetett azonosító adatait [Pp. 199. § (1) bekezdés *b*) pont], köztük – a Pp. 7. § (1) bekezdés 2. pontja szerint – a „perben eljáró törvényes képviselőjének” nevét és kézbesítési címét is. Ezen túlmenően az írásbeli ellenkérelem záró részében – egyebek mellett – az alperes köteles a saját „perben eljáró törvényes képviselője” (és meghatalmazottja) képviseleti jogát megalapozó tényeket és azok bizonyítékait is közölni. Az előzőek szerint a felperes által nem ismert alperesi azonosító adatok – így értelemszerűen az alperes részéről a „perben eljáró” törvényes képviselő adatai – közlésének kötelezettségét a Pp. az alperesre telepíti annak érdekében, hogy azok a kítűzés (és ezáltal az idézés) előtt a bíróság rendelkezésére álljanak. Ebből viszont nem következik az, hogy a felperestől a saját törvényes képviselőjét illetően nem követelhető meg ugyanez a keresetlevélben.

A keresetlevél bevezető részére vonatkozó rendelkezést [170. § (1) bekezdés *b*) pont] összevetve a záró részre vonatkozó rendelkezéssel [170.§ (3) bekezdés *d*) pont], a nem természetes személy azonosító adataira vonatkozó meghatározás [7. § (1) bekezdés 2. pont] tartalmával, az írásbeli ellenkérelem bevezető részére [199. § (1) bekezdés *b*) pont] és záró részére vonatkozó előírással [199. § (3) bekezdés *b*) pont], a tárgyalás kítűzésének szabályaival [179. § (1)-(2) bekezdések, 187-189. §§] – figyelemmel továbbá a jogi képviselőkre (72. §, 75. §) és a képviseleti jogosultság vizsgálatára (71. §) vonatkozó, valamint az Fmhtv. időközbeni módosításával kapcsolatos rendelkezésekre és azok indoklására is – az a következtetés adódik, hogy a nem természetes személy felek közül a felperes törvényes képviselőjének adatait akkor is fel kell tüntetni a keresetlevélben, ha a felperesnek a perben van meghatalmazott képviselője. Ebből következően a keresetlevél tartalmával kapcsolatban nem visszautasításra vezető követelmény a nem természetes személy alperes törvényes képviselője – ezzel analóg a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemnél a nem természetes személy kötelezett törvényes képviselője – azonosító adatainak a feltüntetése.

[Pp. 7. § (1) bekezdés 2. pont, 72. §, 75. §, 170. § (1) bekezdés *b*) pont, 170.§ (3) bekezdés *d*) pont, 179. § (1)-(2) bekezdések, 187 -189. §§, 199. § (1) bekezdés *b*) pont, (3) bekezdés *b*) pont, Fmhtv. 20. § (1) bek.]